

در دفاع از کرامت انسان

محمود صالحی

چهارشنبه بیست دوم آبان ۱۳۸۷

اخیرا به خاطر مداوای پدر سالمند و مریضم به بیمارستان تامین اجتماعی در سقز رفتم. به هنگام ورود نه فقط کمکی از طرف پرسنل بیمارستان مشاهده نشد، بلکه حتی یک صندلی برای استراحت پدر بیمارم در دسترس نبود. این وضع تحقیرآمیزی بود و نسبت به آن اعتراض کردم به من گفته شد که رئیس بیمارستان مسئول وضع موجود است و دستور داده که چنین با مراجعین رفتار شود. من به این حادثه اشاره کردم تا نکاتی را یادآوری کنم.

تامین اجتماعی با تمام رئیس و کارمند و کارکنانش با پول مستقیم کارگران اداره میشود و اموراتش با همین پول من و همطبقه‌ئیهای من میگردد. ۳۰ درصد از حقوق ما کارگران به صندوق این نهاد ریخته میشود. هر وقت مریضی در کناریک همراه مراجعه میکند ۸ تا ۱۵ هزار تومان بخاطر ماندن پیش مریض از او میگیرند. اینها درکنار پولهای دیگری است که از مراجعین مطالبه میشود.

کل نحوه اداره و ارائه خدمات از جانب این نهاد از مدت‌ها پیش مورد انتقاد شدید ما کارگران بوده است. اگر اداره این نهاد دست خود ما میبود طبعاً نه تنها نحوه اداره و ارائه خدماتش از بنیان تفاوت میکرد، بلکه شیوه رفتار با مریض هم تغییر اساسی میکرد. اما تا روزی که کارگران خود بتوانند جامعه و لاجرم اداره تامین اجتماعی را بدست گیرند باید راهی برای رفع این بی حرمتیها و خدمات بسیار ناکافی پیدا کرد.

اولیه‌ترین اصل یک برخورد اجتماعی صحیح به مریض و همراهانش پذیرائی از او حین ورود است. مریض یک انسان حساسی است که به شدت احتیاج به همدردی و احترام دارد و این امر را باید در همان قدم اول احساس کند. مریضی که در بیمارستان حتی یک صندلی برای نشستن پیدا نمیکند چنان احساس بی احترامی میکند که مداوای بعدی، حتی اگر درست انجام گیرد، کم تاثیر خواهد بود. رئیسی که حقوقش از پول ما کارگران تامین میشود حداقل باید این اصل اولیه را بداند و اگر نمیداند یاد بگیرد و آنرا در عمل رعایت کند. به او و کسانی نظیر او باید یادآوری کرد که ما کارگران دست در دست طبیعت کل نعمات هستی را تولید میکنیم و این جایگاه خود را میشناسیم. در همانحال ما به برکت تلاش و مبارزات خود و مصائبی که به این خاطر تحمل کرده‌ایم به جامعه نشان داده‌ایم که یک نیروی مدافع رهائی انسان هستیم. ما مدافع حفظ حرمت انسانیم. ما تلاش خواهیم کرد که از همان قدم اول و در تمام جزئیات حرمت انسان و مخصوصاً احترام انسانهای نیازمند رعایت شود. به همین دلیل در هر جا و بهر شکلی شاهد بی احترامی باشیم اعتراض خواهیم کرد و خواهان بهبود وضع خواهیم شد.

من همه کارگران را دعوت میکنم که مواظب حفظ حرمت خود و انسانهای دیگر باشند و با مشاهده هر بی حرمتی اعتراض کنند و در جمعهای خود آنرا مورد بحث و چارمجویی قرار دهند.

محمود صالحی- ۲۰ آبان ۱۳۸۷

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری